

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Trøste-Brev til Fru Margarete Ulfeld 1697 (DK)

Citation: Kingo, Thomas: "Trøste-Brev til Fru Margarete Ulfeld 1697 (DK)", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 405. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo09val-shoot-workid102637/facsimile.pdf> (tilgået 30. juni 2024)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Trøste-Brev

Til Dend

Høyædle og Velbaarne Frue

Fru Margarete Ulfeld

Sl: Her Niels Juels, etc.

Der Hendis Velbaarenhed var paa Torsing sendt fra Fraudegaard
Anno 1697. dend 13. Aug:

Høyædle FRUE, Du Standhaftigheds Mandinde,
Af Dyders gamle Rood, en Himmel-arted Qvinde,
Tilsted mig, at jeg med Dig lidet tale maa,
Og udi Sorgen Dig til Trøste-Tanker faa!
Jeg veed vel Hinlen har forud Dit Hierte inde, 5
At ey min svage Aand kand slige Ord besinde,
Og næfne dig til Trøst, som du jo førre veed.
Laan mig dit Øre dog udi Taalmodighed.
Drag Sørge-Dekket lit bort fra dit Himmel-Øye,
Der hovner ved din Graad, der rødner ved din Møye 10
Og megen Hyle-Regn, lad Sorgens stridig Elv
Ey saa bortskylle og fordrukne slet dig selv!
Holt op igien med de dyb-tagne Hierte-sukke,
GUDs Aand er for din Dør dit Brøst at vil oplukke 15
Hvor ved din ædle Siæl skal kraftig Lindring faa,
GUDs Læge-Finger vil dit Hierte peege paa.
Ald Verden veed, at Du, Skiold-Baarne Kriger-Inde
Har taat saa meget, som Du ey igien kand vinde
I heele Verden, om Du hende seyled om, 20
Og til det yderste af Jordens Ende kom.
En Mand, der hafde GUD og Dyd i Sind og Hierte,
Fra Hand af Røde raudt, og siden stedse lærte
Ved dem at styrke sig, saa Hand gik sikker op
Ved Dyde-Trin at naae til Ærens høye Top!

405

25 En Mand, en Kongens Mand og Fædre-Landets Ære,
Der i sit tause Bryst meer Manddom vist' at bære
End mange, der ved Pral og svadsig Tale veed,
At bryste sig af Mood og Gold Mandhaftighed!
En Mand, der gik saa jefnit, og vovede sin Trøye
30 Hvorhen hand *Ordre* fik, Hans Hu, Hans Sind og Øye
Paa GUD og Kongen saac, det var Hans Soe-Kompas,
Og ald Hans Idræt kun et Æres Speyle-Glas!
En Mand, der Himlen selv har gived Held og Lykke
Sin Kongis Vaaben med u-trolig Seyr at Snykke,
35 En Mand, der tordnede sin Fiende tit i Grund,
Og farved Søen med Hans blodig Bryst og Mund!
En Mand, der priiselig sit Skiold og Hielm ophengte
Og indtil Ævighed med Lof og Yndist trengte,
Om hvilken Sandhed self (trods Avind) vidne kand,
40 Hand var saa brav, som en der seyled har paa Strand!
En Mand, der var nest GUD dit Hierts store Glæde
Og kydske Kierligheds indlencked Himmel-Kiæde;
En saa fuldkommen Mand vi veed Du haver mist,
Jeg veed Du svarer: Ach! det er (dis værre) vist!
45 Mens ikke dog forsagt! lad Himlens store Øye
Fordeele Sorgens Skye, Dit modig Hierte bøye
Sig under HERRens Haand, indleg der ald din Nød,
Saa faar Du Trøst, omskiønt din brave Mand er død.
Hand er dog ikke død! Hand i Dit Hierte lever
50 Omskiønt det veener sig, og ved hans Afskeed bever,
Hand lever og hos GUD, som er hans Liv og Lyst,
Dit sigtede Hans Troc udi hans Christen Bryst.
Du seer Ham daglig sig i eders Børn afmale,
Som slegter paa hans Dyd, og vil dig overtale
55 Til Trøst og Hierte-Taal, ja bede Gud du maa
En ret fuldkommen Høst af deris Frugter faa!
Saa lad da Sorgen ey for hart dit Hierte banke,
Men gjør dig altid om din JUEL en Lifsens Tanke,
Lad Sorgen sømmelig indgrendis til sit Maal,
60 Bland nogen Honning ind udi din bitre Skaal.

406

Hver Bølge, som der ind paa Taasing Bugter bryder,
Tænk den med *Hr: Niels Juels* navnkundig Ære flyder,
Og vil erindre dig Hans Navn det lever, men
Der udi Havets Svelg en Bølge er igjen.
Hver Vind der Taasing Slot vil suse paa og brage 65
I andre Tanker skal du dend slet intet tage,
End det er Rygted om Din ærlig *Hr: Niels Juel*,
Der fårer Verden om udi en ævig Kuul!
Tenk endelig, og tak GUD for sin store Naade 70
Der Hannem er beteed! Hvor stor og overmaade
Skal Himlens Ære sig for Eder Begge tee
Naar for GUDS Ansigt Du skal Ham i Glæde see!